

Мюлдер утверждает: вариативности недостаточно, – нужно заниматься с пациентами в естественной среде. Если среды слишком различаются, то «позитивного перехода» (Мюлдер называет его «переносом») состояться не может. Специалист по реабилитации, по словам исследователя, обречен в таком случае на неуспех. «Даже если двигательное поведение, усвоенное в клинических условиях, может проявляться потом относительно долго, нет никакой гарантии, что эти усвоенные двигательные схемы смогут проявиться или будут продемонстрированы в иных ситуациях» [3; 6].

Вывод Мюлдера: «Несомненно, сотрудничество и мотивация человека с повреждением мозга будут максимальны, если задания интересны по сути и релевантны среде. Подводя черту, Мюлдер вновь делает важные и оригинальные выводы. Опираясь на слова людей, изучавших движение задолго до него, (в пример приводятся исследователи Сперри и Треванхен, автор говорит так: «Движение не должно рассматриваться исключительно в терминах систем движения, его надо описывать как результат комплексной интегрированной функциональной системы, тесно связанной со средой, в которой находится организм». И, пожалуй, в нескольких словах формулирует главное; «Нарушение есть не повреждение двигательного аппарата, а повреждение системы»)[3; 9-11].

Литература:

1. Human Movement: an introductory text. 4th Edition. Edited by M. Trew, T. Everett. 2001.
2. Motor Control. 3rd Edition. Anne Shumway – Cook, Marjorie H. Wollacott. 2007.
3. Т. Мюлдер. Системная модель двигательного поведения человека: на пути к теоретически обоснованному подходу к реабилитации // Mulder T.A. A process-oriented model of human motor behavior toward a theory-based rehabilitation approach. Physical. Therapy. 1991; Vol. 71, Num.2. – P. 157-164. (Перевод с английского Ю.В. Князькиной, 2007).

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ БІОЛОГІЇ

Воробйова Оксана

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

В статті проаналізовано сучасні тенденції підготовки майбутнього вчителя біології у вищому педагогічному навчальному закладі на засадах компетентнісного підходу. Досліджено педагогічні аспекти формування інформаційно-аналітичної фахівця.

Ключові слова: компетентність, компетентнісний підхід, інформаційно-аналітична компетентність.

Вища педагогічна освіта на сучасному етапі знаходиться в процесі докорінних змін, які викликані демократичною трансформацією суспільства, євроінтеграцією та входженням України в світовий інформаційний простір, необхідністю впровадження інноваційних педагогічних і виробничих технологій у систему підготовки сучасного вчителя природничих дисциплін. Важливим складником професіоналізму вчителя біології є високий рівень сформованості інформаційно-аналітичної компетентності.

Міжнародний департамент стандартів для навчання, досягнення та освіти (International Board of Standards for Training, Performance and Instruction, IBSTPI) визначає як спроможність кваліфіковано здійснювати діяльність, виконувати завдання або роботу. Низкою міжнародних форумів (в тому числі й Лісабонською конвенцією 2001 р., м. Стокгольм) було обґрунтовано, що ключові компетентності для навчання впродовж життя дають змогу особистості ефективно здійснювати діяльність або виконувати такі функції, що підлягають досягненню конкретних стандартів у галузі професії або виду діяльності, індикаторами яких є набуті знання, уміння, навички та навчальні досягнення [1; 2].

Інформаційно-аналітичну компетентність майбутніх учителів біології розглядаємо як провідний складник їх професійної компетентності, що відображає здатність особистості застосовувати здобуті знання, вміння, навички та індивідуальні особистісні якості в процесі обробки та використання різних форм і видів інформації, а також здатність проводити її аналітичну обробку з метою отримання якісно нового знання про функціонування і розвиток біологічних об'єктів.

Вчені виокремлюють два рівні інформаційно-аналітичної діяльності:

1) інформаційний рівень, що полягає в пошуку, збиранні, зберіганні, поширенні інформації;

2) аналітичний рівень, що полягає в узагальненні, класифікації інформації, її аналізі й перетворенні, розробленні висновків, пропозицій, рекомендацій і прогнозів [4].

Л. Монахова, А. Монахова аналітичною вважають розумову діяльність, спрямовану на вирішення таких проблем: аналіз цілей управління процесами і на його основі постановка завдань, які необхідно вирішити; організація збору інформації в реальних умовах в інтересах вирішення сформульованих завдань; оцінка отриманої інформації в контексті сформульованих цілей, виявлення закономірностей спостережуваних явищ; побудова моделі предметної області або об'єкта дослідження; опис середовища функціонування моделі; перевірка адекватності побудованої моделі реальної дійсності, на основі чого проведення її коригування; планування і проведення

натурних або модельних експериментів; синтез нового знання (інтерпретація результатів, прогнозування тощо), необхідного для вирішення поставлених завдань; доведення результатів аналітичної роботи (нового знання) до суб'єкта управління (структури або особи, яка поставила завдання і приймає рішення) [2].

У структурі інформаційно-аналітичної компетентності майбутніх учителів біології виділяємо такі складники мотиваційний, когнітивний, операційний та результативний. Сформованість інформаційно-аналітичної оцінено за трьома рівнями: високий, середній, низький.

Література:

1. Лобач Н.В. Інформаційно-аналітична компетентність майбутніх лікарів: критерії, показники та рівні сформованості / Н.В. Лобач // Педагогіка вищої та середньої школи. – 2015. – Вип. 44. – С. 72–76.
2. Монахова Л.Ю. Содержание и инструментарий подготовки специалистов к аналитической деятельности / Л.Ю. Монахова, А.А. Монахова // Человек и образование. – 2010. – №3 (24). – С. 93–96.
3. Розвиток інформаційно-аналітичної компетентності педагогічних працівників ПТНЗ : теорія і практика. Монографія / В.В. Ягупов, Н.О. Величко, І.В. Гириловська, А.Г. Гуралюк, Д.О. Закатнов, Л.А. Майборода, В.В. Паржницький, за наук. ред. В.В. Ягупова : ТОВ «НВП Поліграфсервіс», 2014. – 176 с.
4. Сорока Р.С. Значення інформаційно-аналітичної діяльності в забезпеченні економічної безпеки підприємства / Р.С. Сорока, М.П. Сорока // Науковий вісник НЛТУ України: Збірник науково-технічних праць. – Львів : РВВ НЛТУ України. – 2012. – Вип. 22.13. – С. 317–322.

МІСЦЕ І ЗНАЧЕННЯ ФУТБОЛУ В СИСТЕМІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Гудов Олександр

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Науковий керівник – канд. пед. наук, доц. Момот О.О.

У статті розкрито та охарактеризовано місце і значення футболу в системі фізичного виховання як вид спорту, який є цінним засобом фізичного виховання.

Ключові слова: футбол, фізичне виховання, спорт, фізичні якості.

Постановка проблеми. Серед багаточисленних видів спорту, які культивуються у системі фізичного виховання України, футбол займає одне з провідних місць. Важко назвати інший вид спорту, який міг би змагатися з ним у популярності.

Доступність цієї гри, простота інвентаря й обладнання, величезна емоційність ігрових ситуацій, необхідність проявлення волі і мужності при